

NYILAS ATILLA

A JÓSLAT

[Az Álmoskönyvből]

*A felbőkarcoló sokadik emeletén lévő irodába
egyezettett időpontra érkezem. Valami jósda ez.
Születési adataimat már telefonon fölvelték,*

*azok alapján várok most további információkat.
Az íróasztal túloldalán öltönyös fiatalember,
kezében hosszú-hosszú leporelló. Amint leülök,*

*már mondja is: „Nézzük akkor rögtön a halált!”
Ledöbbenek. Tiltakoznék, de elakad a hangom.
Csodálkozva rám pillant: „E nélkül a többit se*

*lehet, ez adja meg a kereteket.” Mit csináljak?
Ha leállítom, nem tudok meg semmit. Ő közben
keresgél. „Meg is van! Életteli 43 éves.”*

*Mélyen elszomorít, hogy az idén meg kell
halnom, kicsit félek is. Erre ébredek – és
részmelek, hogy van még addig két és fél évem.*

